

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 103

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 5 martie 1998

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 591 din 9 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 25 lit. d) și a art. 31 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993	2-3	Decizia nr. 6 din 3 februarie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	9-10
Decizia nr. 592 din 9 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare	3-4	Decizia nr. 7 din 3 februarie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	11-12
Decizia nr. 595 din 9 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare	4-5	Decizia nr. 8 din 3 februarie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	12-13
Decizia nr. 596 din 9 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare	5-6	Decizia nr. 9 din 3 februarie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330 ¹ și ale art. 330 ² din Codul de procedură civilă	13-14
Decizia nr. 597 din 9 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 și 6 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare	7-8	Decizia nr. 10 din 3 februarie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	14-15
Decizia nr. 650 din 16 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. 2 teza a II-a din Ordonanța Guvernului nr. 26/1993 privind Tariful vamal de import al României	8-9	Decizia nr. 11 din 3 februarie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 591**

din 9 decembrie 1997

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 25 lit. d) și a art. 31
din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 lit. d) și ale art. 31 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993, ridicată de Barbu Corneliu și Barbu Iulian în Dosarul nr. 2.008/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 2 decembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 9 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 ianuarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.008/1996, Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 lit. d) și ale art. 31 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993, invocată de Barbu Corneliu și Barbu Iulian. În motivarea excepției se susține că dispozițiile menționate contravin prevederilor art. 123 din Constituție, deoarece independența și supunerea judecătorilor numai în fața legii se referă atât la autoritatea judecătorească în ansamblu, cât și a fiecărui judecător care face parte din completul de judecată. De asemenea, se mai susține că, prin Hotărârea nr. 1 din 2 februarie 1995, Secțiile Unite ale Curții Supreme de Justiție au schimbat jurisprudența Secției civile cu privire la restituirea imobilelor naționalizate, prin Decretul nr. 92/1950, obligând astfel completele de judecată să respecte această hotărâre, chiar dacă aveau alte convingeri.

Exprimându-și opinia, potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța apreciază că excepția este neîntemeiată.

În vederea soluționării excepției, au fost solicitate, în baza art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul său de vedere Guvernul apreciază că excepția este neîntemeiată, întrucât, conform art. 1 alin. 2 din Legea nr. 56/1993, Curtea Supremă de Justiție urmărește aplicarea corectă și unitară a legilor de către toate instanțele și nu există nici un impediment constituțional în reglementarea posibilității schimbării jurisprudenței instanței

supreme. Dimpotrivă, această instituție este menită să asigure justa interpretare a legii în vederea ocrotirii în mod egal a intereselor particulare și a celor generale, în scopul stabilității ordinii sociale în cadrul statului de drept.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile art. 25 lit. d) și ale art. 31 din Legea nr. 56/1993, raportate la prevederile constituționale și ale Legii nr. 47/1992, constată:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate invocată.

Se reține că, potrivit art. 31 din Legea nr. 56/1993, dacă o secție a Curții Supreme de Justiție consideră că este cazul să revină asupra propriei jurisprudențe, judecata va fi întreruptă și vor fi sesizate Secțiile Unite ale Curții Supreme de Justiție. După ce Secțiile Unite s-au pronunțat asupra sesizării privind schimbarea jurisprudenței, judecata va continua. Art. 25 lit. d) din Legea nr. 56/1993, la care se referă, de asemenea, excepția de neconstituționalitate nu consacră o dispoziție distinctă de aceea a art. 31, ci reprezintă o simplă evocare a acestui din urmă text.

Cu privire la constituționalitatea acestor dispoziții legale, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 58 din 26 martie 1997, rămasă definitivă ca urmare a respingerii recursului, prin Decizia nr. 528 din 2 decembrie 1997, statuându-se că art. 25 lit. d) și art. 31 din Legea nr. 56/1993 sunt constituționale. În esență, considerentele pentru care a fost pronunțată această soluție sunt următoarele:

— propunerea de schimbare a jurisprudenței Curții Supreme de Justiție se face de către secția competentă să soluționeze cauza. Decizia de schimbare a practicii este luată, potrivit art. 31 din Legea nr. 56/1993, de Secțiile Unite ale Curții, care nu soluționează cauza supusă judecării în secția care le-a sesizat, ci numai schimbarea jurisprudenței, urmând ca judecata în secție, care a fost întreruptă, să fie reluată. Prin aceste reglementări nu sunt încălcate principiile privind înfăptuirea justiției prevăzute la art. 123 din Constituție;

— soluția reglementată de Legea nr. 56/1993 corespunde necesității de unificare a jurisprudenței, dând expresie rolului Curții Supreme de Justiție, înscris în art. 1 alin. 2 din Legea nr. 56/1993, de urmărire a aplicării corecte și unitare a legii. Această obligație a Curții Supreme de Justiție nu contravine Constituției, ci, dimpotrivă, asigură, printr-o practică judecătorească unitară, egalitatea constituțională a cetățenilor în fața legii și a justiției, fapt ce ar fi de neconceput în cazul în care instanțele ar adopta, în aplicarea aceleiași legi, soluții diferite. Unificarea jurisprudenței nu se realizează prin ordine sau alte instrucțiuni ori ingerințe din afara sistemului judecătoresc, ci, conform Legii nr. 56/1993, prin voința exclusivă a judecătorilor, care

hotărâsc, în Secția Unite, cu majoritatea voturilor, asupra corectei aplicări a legii.

Prin Decizia nr. 58/1997 s-a arătat că instituția schimbării jurisprudenței, la care se referă art. 25 și art. 31 din Legea nr. 56/1993, a existat și în trecut, cât privește Curtea de Casație și de Justiție, fără să se fi pus vreodată la îndoială compatibilitatea reglementării respective cu principiul independenței judecătorului.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 lit. d) și ale art. 31 din Legea Curții Supreme de Justiție nr. 56/1993, ridicată de Barbu Corneliu și Barbu Iulian în Dosarul nr. 2.008/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 9 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 592 din 9 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, ridicată de Societatea Comercială „Trans Montana Pan Service” — S.R.L., Filiala Râmnicu Sărat, în Dosarul Judecătoriei Râmnicu Sărat nr. 1.610/1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 4 decembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 9 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, deciziile Curții Constituționale sunt definitive și obligatorii *erga omnes*, de la data publicării lor în Monitorul Oficial al României și, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 lit. d) și ale art. 31 din Legea nr. 56/1993 urmează a fi respinsă.

Prin Încheierea din 25 iulie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 1.610/1997, Judecătoria Râmnicu Sărat a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, invocată de Societatea Comercială „Trans Montana Pan Service” — S.R.L., Filiala Râmnicu Sărat. În motivarea excepției se susține că art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, care stabilește că operațiunile de încasări și plăți între persoane juridice se vor efectua numai prin instrumente de plată fără numerar, cu excepțiile prevăzute la alin. 2 lit. a)–c) al aceluiași articol, încalcă dispozițiile art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție.

Exprimându-și opinia, potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța apreciază că excepția este neîntemeiată „având în vedere că prevederile acestei ordonanțe sunt date în scopul de a întări disciplina financiară a agenților economici și a evita evaziunea fiscală”.

În vederea soluționării excepției au fost solicitate, în baza art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul său de vedere Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 este neîntemeiată, întrucât aceste dispoziții legale au fost declarate constituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 6 din 16 ianuarie 1997, definitivă, și care, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție, este obligatorie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, raportate la prevederile constituționale și ale Legii nr. 47/1992, reține:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate invocată.

Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 131/1996 și ulterior modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 26/1997. Aceste acte normative au menținut, sub aspectul care formează obiectul excepției de neconstituționalitate, prevederea art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, potrivit căreia, pentru întărirea disciplinei financiare și evitarea evaziunii fiscale, operațiunile

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, ridicată de Societatea Comercială „Trans Montana Pan Service” — S.R.L., Filiala Râmnicu Sărat în Dosarul Judecătoriei Râmnicu Sărat nr. 1.610/1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 9 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 595 din 9 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, invocată de către Deji Sorin Radu în Dosarul nr. 17.798/1996, aflat pe rolul Judecătoriei Cluj-Napoca.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 4 decembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având

de încasări și plăți între persoanele juridice se vor efectua numai prin instrumente de plată fără numerar, cu excepțiile prevăzute la alin. 2 lit. a)–c) din același articol.

Dispozițiile art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, Curtea pronunțându-se prin Decizia nr. 6 din 16 ianuarie 1997, rămasă definitivă prin nerecurare și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 14 martie 1997, statuând că acestea sunt constituționale. Prin decizia menționată, art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 a fost analizat și prin raportare la art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție, reținându-se că statul are obligația să apere interesele de ordin general, pentru întărirea disciplinei financiar-valutare și evitarea evaziunii fiscale, iar agenții economici trebuie să se integreze în acest cadru general, în concordanță cu interesul național.

Cele stabilite prin Decizia nr. 6/1997 își mențin valabilitatea și în acest dosar, deoarece nu au intervenit elemente de natură să determine schimbarea soluției adoptate.

nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 9 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 3.581 din 24 martie 1997, pronunțată de Judecătoria Cluj-Napoca în Dosarul nr. 17.798/1996, a fost sesizată Curtea Constituțională pentru a soluționa excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, aprobată și modificată prin Legea nr. 131/1996, invocată de Deji Sorin Radu.

Din sentința de sesizare rezultă că excepția de neconstituționalitate a fost invocată cu referire la art. 6 alin. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, care încalcă principiul garantării dreptului de proprietate al persoanelor fizice și juridice, consacrat expres în art. 41 și art. 135 alin. (6) din Constituție, texte potrivit cărora proprietatea este inviolabilă, ceea ce înseamnă că, o dată dobândit în mod legal un bun, acesta face parte definitiv din patrimoniul

proprietarului; o lege ulterioară nu poate să afecteze însăși substanța dreptului de proprietate.

Garda financiară Cluj solicită respingerea excepției de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 15/1996, considerând că excepția este neîntemeiată și nelegală, întrucât dreptul de proprietate, ca drept subiectiv patrimonial, face parte din patrimoniu.

În opinia instanței de judecată, excepția de neconstituționalitate invocată în cauză este nefondată, întrucât sumele de bani plătite unor persoane juridice peste plafonul legal prevăzut de art. 5 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 au fost folosite ilicit, pentru săvârșirea unei contravenții prevăzute la art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 și sancționată prin alin. 2 din același articol.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, asupra excepției invocate.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată că excepția de neconstituționalitate este, referitor la dispoziția art. 6 alin. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, rămasă fără obiect în ceea ce privește sancțiunea confiscării sumelor ce depășesc plafonul prevăzut la art. 5 alin. 2 lit. c) și neîntemeiată în ceea ce privește sancțiunea amenzii contravenționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând sentința de sesizare, care are, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate, valoarea unei încheieri, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile art. 6 alin. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c), al art. 145 alin. (2) din Constituția României, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, invocată de Deji Sorin Radu în Dosarul nr. 17.798/1996 al Judecătorei Cluj-Napoca. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 9 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 596 din 9 decembrie 1997

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 2
din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător

Paula C. Pantea	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, invocată de către Societatea Comercială „PECO”— S.A. Cluj și Dima Gheorghe Ionel în Dosarul nr. 18.040/1996, aflat pe rolul Judecătorei Cluj-Napoca.

raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, reține:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al prevederilor art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția cu care a fost sesizată.

Art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, a cărui neconstituționalitate se invocă, prevede că efectuarea de plăți sau de încasări în numerar între persoanele juridice peste plafonul prevăzut la art. 5 lit. c) constituie contravenție.

Cât privește posibilitatea de confiscare a sumelor care depășesc plafonul de 5 milioane lei, ea a fost eliminată prin modificarea adusă textului de Ordonanța Guvernului nr. 26/1997 prin art. I pct. 2, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 26 august 1997. Excepția de neconstituționalitate cu privire la această dispoziție a rămas, așadar, fără obiect.

Asupra constituționalității prevederilor art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, privind sancțiunea contravențională, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe decizii, cum este Decizia nr. 6 din 16 ianuarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 14 martie 1997, statuând că textul este constituțional. Deoarece nu au intervenit elemente de natură să fie reconsiderate motivele avute în vedere, nu există nici un temei pentru a schimba practica respectivă.

Este adevărat că deciziile Curții nu au avut în vedere decât art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, nu și alin. 2 al aceluși articol, dar soluția de principiu privește, neîndoielnic, în egală măsură, și textul alin. 2 în vechea redactare — preluată în forma actuală a art. 6 — care nu face decât să stabilească, valoric, amenzile prevăzute la alin. 1.

Așa fiind, excepția urmează să fie respinsă ca nefondată cât privește ambele alineate ale art. 6 din ordonanță.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 4 decembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 9 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 2.537 din 24 februarie 1997, pronunțată de Judecătoria Cluj-Napoca în Dosarul nr. 18.040/1996, a fost sesizată Curtea Constituțională pentru a soluționa excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, invocată de Societatea Comercială „PECO” – S.A. Cluj și Dima Gheorghe Ionel.

În motivarea excepției se consideră că textul art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 este neconstituțional în raport cu prevederile art. 41 alin. (7) și ale art. 135 alin. (6) din Constituția României, deoarece încasarea sumelor ce depășesc plafonul de 5 milioane lei nu a avut caracter ilicit, aceste sume reprezentând contravaloarea produselor petrolifere vândute; ca atare, sumele menționate nu puteau fi confiscate.

Potrivit opiniei instanței de judecată, excepția de neconstituționalitate invocată în cauză este nefondată, întrucât suma de bani încasată peste plafonul legal prevăzut de art. 5 din ordonanță constituie o avere dobândită ilicit, respectiv prin săvârșirea unei fapte ilicite.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului asupra excepției invocate.

În punctul său de vedere, Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este, cât privește dispoziția art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, rămasă fără obiect în ceea ce privește sancțiunea confiscării sumelor ce depășesc plafonul prevăzut la art. 5 alin. 2 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 și neîntemeiată în ceea ce privește sancțiunea amenzii contravenționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c), al art. 145 alin. (2) din Constituția României, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, invocată de Societatea Comercială „PECO” – S.A. Cluj și Dima Gheorghe Ionel în Dosarul nr. 18.040/1996 al Judecătoria Cluj-Napoca.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 9 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

CURTEA,

examinând sentința de sesizare, care are, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate, valoarea unei încheieri, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de către judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile art. 6 alin. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, reține:

În temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și al prevederilor art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția cu care a fost sesizată.

Art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului, a cărei neconstituționalitate se invocă, prevede că efectuarea de plăți sau de încasări în numerar, între persoane juridice, peste plafonul prevăzut de art. 5 lit. c), constituie contravenție și se sancționează cu amendă.

Cât privește posibilitatea confiscării sumelor care depășesc plafonul de 5 milioane lei, aceasta a fost eliminată prin modificarea adusă textului prin art. 1 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 26/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 26 august 1997. Excepția de neconstituționalitate cu privire la această dispoziție a rămas, așadar, fără obiect.

Curtea Constituțională s-a mai pronunțat și prin alte decizii asupra constituționalității art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, cum este Decizia nr. 6 din 16 ianuarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 14 martie 1997, statuând că textul este constituțional. Deoarece nu au intervenit elemente de natură să fie reconsiderate motivele avute în vedere, nu există nici un temei pentru a schimba practica respectivă.

Este adevărat că deciziile Curții nu au avut în vedere decât art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, iar nu și alin. 2 al aceluși articol, dar soluția de principiu privește, neîndoielnic, în egală măsură, și textul alin. 2 — în vechea redactare, preluată în forma actuală a art. 6 —, care nu face decât să stabilească, valoric, amenzile prevăzute la alin. 1.

Așa fiind, excepția urmează să fie respinsă ca nefondată cât privește ambele alineate ale art. 6 din ordonanță.

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 597
din 9 decembrie 1997referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 și 6
din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 și 6 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, invocată de Societatea Comercială „M.D.M.” — S.R.L. Vaslui în Dosarul nr. 480/1997, aflat pe rolul Tribunalului Vaslui.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 4 decembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 9 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 iunie 1997, pronunțată de Tribunalul Vaslui în Dosarul nr. 480/1997, a fost sesizată Curtea Constituțională pentru a soluționa excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 și 6 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, invocată de Societatea Comercială „M.D.M.” — S.R.L. Vaslui.

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile art. 5 și 6 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 contravin dispozițiilor art. 41 alin. (7) din Constituție, instituind o inegalitate de tratament juridic între persoanele fizice și cele juridice.

Tribunalul apreciază că excepția invocată este nefondată, întrucât art. 5 și 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privesc numai persoanele juridice al căror statut juridic nu este reglementat de aceleași dispoziții legale care se referă la persoanele fizice ce au calitatea de cetățeni. Nu au fost încălcate nici prevederile art. 41 alin. (7) din Constituție, care protejează numai averea dobândită licit; or, bunurile destinate, folosite sau rezultate din contravenției, nu pot avea caracter licit.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului asupra excepției invocate.

În punctul de vedere comunicat de Guvern se arată că excepția de neconstituționalitate a art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 este neîntemeiată, iar excepțiile de neconstituționalitate a art. 6 alin. 1 și 2 din același act normativ sunt neîntemeiate în ceea ce privește sancțiunea amenzii contravenționale și rămase fără obiect referitor la sancțiunea confiscării speciale a sumelor de bani care au

depășit plafonul prevăzut la art. 5 alin. 2 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile art. 5 și 6 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, reține:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al prevederilor art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția cu care a fost sesizată.

Art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, în partea la care se referă excepția de neconstituționalitate, prevede că, „pentru întărirea disciplinei financiare și evitarea evaziunii fiscale, operațiunile de încasări și plăți între persoanele juridice se vor efectua numai prin instrumente de plată fără numerar” (alin. 1) și că „persoanele juridice pot efectua plăți în numerar în limita unui plafon zilnic de maximum 5 milioane lei” (alin. 2 lit. c).

Art. 6 alin. 1 din ordonanța menționată prevedea că „efectuarea de plăți sau de încasări în numerar între persoane juridice, peste plafonul prevăzut la art. 5 lit. c), constituie contravenție și se sancționează cu confiscarea sumei care depășește plafonul și cu amendă”, iar alin. 2, că „amenzile se aplică persoanelor fizice vinovate”, stabilindu-se și cuantumul amenzilor.

Aceste două articole, susține autoarea excepției, contravin prevederilor art. 41 alin. (7), art. 134 alin. (2) și ale art. 135 alin. (6) din Constituție, care prevăd că proprietatea este ocrotită, statul trebuie să asigure libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Asupra constituționalității art. 5 și 6 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe decizii, cum este Decizia nr. 6 din 16 ianuarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 14 martie 1997, hotărând că textele sunt constituționale.

În legătură cu posibilitatea confiscării sumelor depășind plafonul de 5 milioane lei, aceasta a fost eliminată din prevederile art. 6 alin. 1 al ordonanței, prin modificarea adusă textului de Ordonanța Guvernului nr. 26/1997 (art. I pct. 2), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 26 august 1997.

Așadar, excepția de neconstituționalitate cu privire la această dispoziție a rămas fără obiect, urmând a fi respinsă ca nefondată.

Cât privește sancționarea cu amendă contravențională, potrivit art. 6 alin. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, a nerespectării obligației de a nu efectua plăți în numerar peste un anumit plafon zilnic, reglementarea a fost menținută — cu modificări ce nu interesează conținutul excepției de neconstituționalitate — și după modificările aduse textelor art. 5 și 6 prin Ordonanța Guvernului nr. 26/1997.

Cum asupra constituționalității prevederilor legate de sancțiunea contravențională respectivă Curtea s-a pronunțat și nu au intervenit elemente de natură să fie reconsiderate motivele avute în vedere, nu există nici un temei pentru a schimba jurisprudența existentă. Este adevărat că deciziile Curții nu au avut în vedere decât art. 6 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996, nu și alin. 2 al aceluiași

articol, dar soluția de principiu privește, în egală măsură, și textul alin. 2 — în vechea formă, preluată în forma actuală a art. 6 —, care nu face decât să stabilească, valoric, amenzile prevăzute la alin. 1.

Așa fiind, excepția urmează să fie respinsă ca nefondată și în ceea ce privește această din urmă parte a reglementării.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c), al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 și 6 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, invocată de recurenta Societatea Comercială „M.D.M.” — S.R.L. Vaslui prin Încheierea din 3 iunie 1997, pronunțată de Tribunalul Vaslui în Dosarul nr. 480/1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 9 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 650 din 16 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. 2 teza a II-a din Ordonanța Guvernului nr. 26/1993 privind Tariful vamal de import al României

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Mihai Constatinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. 2 teza a II-a din Ordonanța Guvernului nr. 26/1993 privind Tariful vamal de import al României, ridicată de Societatea Comercială „Proton Impex” — S.R.L. Arad în Dosarul nr. 588/CA/1997, aflat pe rolul Curții de Apel Timișoara — Secția comercială și contencios administrativ.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 11 decembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 16 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 septembrie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 588/CA/1997, Curtea de Apel Timișoara — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. 2 teza a II-a din Ordonanța Guvernului nr. 26/1993 privind Tariful vamal de import al

României, invocată de Societatea Comercială „Proton Impex” — S.R.L. Arad.

Autoarea excepției susține că textul atacat contravine prevederilor art. 16 și 134 din Constituție, întrucât încalcă principiul egalității și regulile economiei de piață.

Instanța judecătorească apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată de către reclamantă este neîntemeiată, întrucât dispozițiile criticate nu sunt contrare Constituției.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, au fost solicitate puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată de reclamantă este neîntemeiată, motivându-se că susținerea acesteia, referitoare la exceptarea organelor vamale de responsabilitățile privind plata majorărilor de întârziere, nu poate fi reținută, întrucât neplata la timp a taxelor de către importator, care atrage plata de majorări, se întemeiază pe culpa importatorilor pentru nerespectarea termenelor legale. Totodată nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 134 din Constituție, întrucât acestea stabilesc obligațiile statului în economia României, neavând legătură cu susținerea reclamanței.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au trimis punctele lor de vedere.

La termenul din 11 decembrie 1997 autoarea excepției depune concluzii scrise, arătând, în esență, că „organele vamale nu sunt mai egale în fața legii decât alții”. Acestea trebuie să aibă responsabilitatea obligațiilor impuse de lege, adică nu numai obligația legală de a face controlul, ci și răspunderea actelor efectuate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și prevederile art. 20 alin. 2 teza a II-a din Ordonanța Guvernului nr. 26/1993, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și prevederilor art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze excepția cu care a fost în mod legal sesizată.

Textul criticat ca neconstituțional, respectiv art. 20 alin. 2 teza a II-a din Ordonanța Guvernului nr. 26/1993, aprobată și modificată prin Legea nr. 102/1994, are următorul conținut: „calculul majorărilor de întârziere se face din ziua imediat următoare expirării termenului legal de plată până în ziua plății taxei datorate inclusiv, iar cuantumul acestora se suportă, în toate cazurile, de către importatori“. Teza a II-a a textului, la care face trimitere încheierea de sesizare, vizează partea care se referă la suportarea cuantumului majorărilor de întârziere.

La data încheierii de sesizare a Curții Constituționale, 2 septembrie 1997, era publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 1 august 1997, Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, care, prin art. 191, a abrogat textul atacat ca neconstituțional. La acel moment acesta era încă în vigoare, deoarece art. 191 din Legea nr. 141/1997 stabilește că intrarea în vigoare a Codului vamal al României are loc la 60 de zile de la data publicării acestuia în Monitorul Oficial al României. La data soluționării excepției, textul nu mai este în vigoare, fiind

Față de considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. 2 teza a II-a din Ordonanța Guvernului nr. 26/1993 privind Tariful vamal de import al României, invocată de Societatea Comercială „Proton Impex“ — S.R.L. Arad prin Încheierea din 2 septembrie 1997, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara — Secția comercială și contencios administrativ în Dosarul nr. 588/CA/1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 16 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 6

din 3 februarie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător

Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Nabetide Floria în Dosarul nr. 1.306/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 27 ianuarie 1998, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 3 februarie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 13 iunie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Nabetide Floria. Excepția nu a fost motivată.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 138/1997, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate invocată.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Nabetide Floria în Dosarul nr. 1.306/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 3 februarie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, constatând, pe de o parte, că prevederile art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte, că dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, potrivit prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, excepția vizând dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Totodată excepția privind dispozițiile art. 330² alin. 2, ale art. 330³, precum și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să schimbe practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că, la data ridicării excepției, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât, în prezent, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 2 din același cod.

Rezultă așadar că, fiind instituit termenul de exercitare a acestei căi de atac, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă a rămas fără obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 7

din 3 februarie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴
din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Stanciu Gabriela și Stanciu Elvir în Dosarul nr. 1.469/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 27 ianuarie 1998, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 3 februarie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 13 iunie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Stanciu Gabriela și Stanciu Elvir.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale menționate încalcă ordinea de drept și libertățile cetățeanului, întrucât nu fixează un termen pentru introducerea recursului în anulare.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 138/1997, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lic. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate invocată.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, constatând, pe de o parte, că prevederile art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte, că dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, potrivit prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, excepția vizând dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Totodată, excepția privind dispozițiile art. 330² alin. 2, ale art. 330³, precum și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să schimbe practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că, la data ridicării excepției, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât, în prezent, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 2 din același cod.

Rezultă așadar că, fiind instituit termenul de exercitare a acestei căi de atac, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă a rămas fără obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Stanciu Gabriela și Stanciu Elvir în Dosarul nr. 1.469/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 3 februarie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 8

din 3 februarie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Papastoianu Metodie în Dosarul nr. 3.999/1996, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 27 ianuarie 1998, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 3 februarie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 13 iunie 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Papastoianu Metodie.

În motivarea excepției se susține că recursul în anulare încalcă prevederile Declarației Universale a Drepturilor Omului și este o instituție contrară Constituției.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 138/1997, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate invocată.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea art. 330, art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, constatând că prevederile art. 330, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

Totodată, excepția privind dispozițiile art. 330, art. 330³, precum și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să schimbe practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că, la data ridicării excepției, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât, în prezent, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 2 din același cod.

Rezultă așadar că, fiind instituit termenul de exercitare a acestei căi de atac, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă a rămas fără obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Papastoianu Metodie în Dosarul nr. 3.999/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 3 februarie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 9

din 3 februarie 1998

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹ și ale art. 330²
din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă, ridicată de Nistor Adriana, Nistor Gh. Vlad și Nistor Olimpia în Dosarul nr. 1.123/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 27 ianuarie 1998, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 3 februarie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 27 mai 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹ și a art. 330² din Codul de procedură civilă, ridicată de Nistor Adriana, Nistor Gh. Vlad și Nistor Olimpia.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale menționate nu prevăd clar în ce termen poate fi atacată cu recurs în anulare o hotărâre pronunțată mai înainte de 6 luni de la data rămânerii sale definitive.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 138/1997, s-au solicitat puncte de

vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate invocată.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea art. 330 și a art. 330² din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, constatând, pe de o parte, că prevederile art. 330 și ale art. 330² alin. 2 din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte, că dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, potrivit prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, excepția vizând dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Totodată, excepția privind dispozițiile art. 330 și ale art. 330² alin. 2 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să schimbe practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Cu privire la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că, la data ridicării excepției, prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea fuseseră modificate, astfel încât, în prezent, recursul în

anulare nu mai poate fi declarat oricând de către procurorul general, ci numai în cadrul unui termen de 6 luni, care începe să curgă de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 2 din același cod.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă, ridicată de Nistor Adriana, Nistor Gh. Vlad și Nistor Olimpia în Dosarul nr. 1.123/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 3 februarie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 10

din 3 februarie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Pop Alexandrina în Dosarul nr. 1.121/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 27 ianuarie 1998, în prezența intimătei-reclamante Pop Alexandrina, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 3 februarie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 27 mai 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a

Rezultă așadar că, fiind instituit termenul de exercitare a acestei căi de atac, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă a rămas fără obiect.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Pop Alexandrina.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale menționate încalcă art. 15, art. 41 și art. 150 din Constituție, principiile autorității lucrului judecat și neretroactivității legii civile, Declarația Universală a Drepturilor Omului și Pactul internațional privind drepturile civile, politice și economice.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 138/1997, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

În ședința publică din data de 27 ianuarie 1998 intimata-reclamantă Pop Alexandrina a declarat că renunță la excepția de neconstituționalitate invocată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate invocată.

Cererea de renunțare la excepție nu poate fi primită, având în vedere dispozițiile art. 25 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, conform cărora, o dată legal sesizată, Curtea procedează la examinarea constituționalității, nefiind aplicabile dispozițiile referitoare la suspendarea, întreruperea sau stingerea procesului.

Asupra constituționalității art. 330, art. 330², art. 330³, și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, constatând, pe de o parte, că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte, că dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, potrivit prevederilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, excepția vizând dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Pop Alexandrina în Dosarul nr. 1.121/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 3 februarie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 11 din 3 februarie 1998

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

ridicată de Buzescu Movilă Ivonne Aline în Dosarul nr. 1.067/1997, aflat pe rolul Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 27 ianuarie 1998, în prezența intimătei-reclamante, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 3 februarie 1998.

CURTEA,

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 27 mai 1997, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Buzescu Movilă Ivonne Aline.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile legale menționate încalcă art. 21, art. 130 alin. (1) și titlul II din Constituție, precum și art. 2 din Legea nr. 92/1992 și Legea nr. 112/1995.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată apreciază că excepția este neîntemeiată.

În scopul soluționării cauzei, conform prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 138/1997, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, având în vedere practica jurisdicțională a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate invocată.

Curtea s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea art. 330, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Buzescu Movilă Ivonne Aline în Dosarul nr. 1.067/1997 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 3 februarie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.